

Siyasetin İçinde Yalnızca Allah Korkusu Olmalıdır

— safdeha · 28 Mart 2017

Her zaman düşünmüşümdür, neden iyi kişilikli dediklerimiz, alimler, gerçekten Allah'tan korkanlar siyasetin içinde değiller, ortalıkta çok gözükmüyor ve bilinmezler...

Bir Müslüman istediği kadar ibadet etsin, İslami tebliğ yapmıyorsa, Allah indinde onun bir değeri yoktur. İslami tebliğ, anlatmak ve öğüt vermekle yapılabilişliliği olması ile birlikte; işin % 95'i, kişinin İslamı bizzat kendisinin tatbik etmesi, bizzat kendisinin yaşaması, diliyle kalbini aynı paralelde konuşturmasıyla mümkündür. Kişi ne kadar İslamı anlatsa ve anlattıklarını kendisi yaşamazsa bu tebliğ olmaz ve yaşamadığı için de anlattıklarını kimseye inandıramaz. Aslında bu gibi eylemi soyut planda kütüphaneler, internetten google arama motorları da yapmaktadırlar... Bir ölünün dilinden çıkacak bir sözle insanlara mesaj vermeye benzer bu öğütler. Tıpkı Allah dostu bir ulvi kişinin kabrine varıpta el açıp Allah yerine ondan medet ummak gibi... Her ne kadar bu kabir ziyaretlerinde, duamız Allah'a da olsa ellerimizi dua eder gibi kaldırmamız da, sanki o ölen için dua etmez, onu suyu huyu hürmetine diyerek öleni duamıza vesile ederiz. Bu durumun İslama uygun olmadığını bu vesile ile dile getireyim! Türbelerde, ellerimizi dua eder gibi kaldırmadan, içimizden ne söyleyeceksek söyleyelim o an ve söylediklerimizi de öleni vesile kılarak yapmayalım. Onun ahireti için, Allah rızasını kazanması için dua edelim yalnızca. Ölen berzah aleminde olup, bizi duymaz, bize de bir faydası olmaz. Allah bizi her yerde işittir. Yalnızca ona dua edelim olur mu?

Kişinin İslami inancını yaşayıp örnek olabilmesi, günümüz siyasetinde mümkün değildir. Her ne kadar, kişiler güveneceği ve dürüst insanları çevrelerinde görmek isterlerse de dilleri ile, pratikte bu yalan söyleyen siyasetçilere oy verir ve onlardan da medet ummaya devam ederler. Hal böyleyken, Allah'tan korkan insanların siyaset içinde olamadıkları ve kendilerini gizlemeleri bu yüzden boşuna değildir. Kişiye Allah'ın yolu ile ilgili bir soru sorulduğunda, onun doğrusunu söylemek zorunda olduğunu bile bile, siyaset bataklığında yürüyüpte ilmini ve amelini yalan söyleyerek kaybetmeye götürecek seçeneği neden tercih etsin ki...

Allah dostu kişiler, dünyayı(parayı, makamı, övgüyü...) red etmiş, fenaya-yokluğa razı olmuştur. Ölmek onlar için kurtuluştur. Hatta, bu bir kavuşmadır. Tıpkı peygamber efendimizin dedesi gibi, o Kabe'nin yöneticisidir de aynı zamanda... Ebrehe, Kabeyi yerle bir edeceğim dediğinde, o kendisinin gaspettiği develerini geri almak için ondan istekte bulunmuştur... O Ebrehe'ye, "Kabe'nin sahibi Allah'tır, orayı kendisi korur... Ben kendime ait malımı korumakla mükellefim..." demiştir. Bu nedenle biz, dünyada yaşarken yalnızca kendimize ait olan ailemizi ve sahiplendiğimizi korumakla sınav derdindeyiz. Savaş, kıtlık, afet gibi tüm toplumu etkileyen sınavların sahibi Allah'tır. Ondandır kurtaracak da, onu verip vermeyecek de Allah'tır. Biz üzerimize düşeni yapacağız. Yani Allah'ın ilmini öğreneceğiz ve onu tam manasıyla yaşayıp, yalnızca Allah'a kul olacağız, yaşadığımız topluma bu şekilde örnek olacağız. Nitekim,

“Ne olursan ol yine gel!” diyen Mevlana, siyasetin içinde değil, İslami yaşamın, toplumda İslami yaşantıya örnek olma derdindeydi yalnızca.

Bizde vazifemizi yaparken ve bu dosdoğru yol üzerinde elimizden geleni yapıp çalışırken, Allah'ta bize ihtiyacımız olan refahın ve mutluluğun yolunu açacaktır. Rızık veren yalnız Allah olduğuna göre, çalışıp ona güvenmek ve sırtımızı ona dayamak, gerçek bir akıllılık değil midir? Yoksa, iş ve rızık aramak için kendisini Allah gibi gören siyasetçilere, zenginlere dil döküp, torpille makam ve iş sahibi olmak için imanımıza leke sürmek (Allah yerine kula tapmak, haşa) olan günümüz tercihi, bu yolu seçmeyenler aptal değil, dosdoğru yol çizgisinden ayrılmama derdindedirler.

Biz, Kur'ana ve Sünnete tabi bir yolda çalışmakla ve insanlara zulüm ederek kul hakkını çiğneyen yolları ve sebepleri reddetmek suretiyle ancak mutlu bir toplumu inşaa edebiliriz.... Bu yolu inşa etmek demek, her çalışma grubunda ki kişinin başkasına üstünlüğü ve fazla para alma yarışı ile değil, herkesin fıtratına uygun mesleklerde çalışarak, toplumu dini yaşam içinde muhafaza ederek ve Allah'ın razı olduğu bir toplum çizgisinde kararlı kılınacak seviyede tutma gayretiyle olacaktır. Bu refahlı toplumda herkes eşit yaşamak için kazançtan payını alacak, kötü yollar ve yanlış işlere kimse tevessül etmeyecek, günah işlenmeyecektir.

Bu sebeple, siyaset kendine çeki düzen vermeli, gelenekselleşmiş çirkin çizgisinden uzaklaşmalı, insanlar Allah rızası için yaşamak ve çevresinde örnek kişiliği ile bunu yaşatmak için çaba göstermelidir.

Saffet Kuramaz